

val za pravo vrednost, dobil bo polno odškodnino in se ne bodo več ponavljale po naših časopisih žalostne vesti: Škoda je le delno krita z zavarovalnino.

Ali se izplača živeti v stalni negotovosti, kaj bo z imetjem, kaj bo z našo bodočnostjo in našo družino, ako nam požar uniči naš dom, žetev, delo naših rok, ko pa si za mal denar moremo preskrbeti jamstvo zavarovalnice za slučaj nesreče.

Prevdaren in skrben gospodar že ve, da je primerno zavarovanje pri naši domači Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani najboljše jamstvo.

Starostna mladost — mladeniška starost!

Kakorkoli to zveni protislovno, vendar srečamo take pojave na vsakem koraku. Pojdite v živahne ulice in pregledajte sprehajalce. Na večini mladih ljudi se opazijo sledovi prarane staranja in enako se zapazijo znaki mladeniške svežnosti pri mnogih starih ljudeh. Oba pojava pričata o stanju, v katerem se nahaja središče vse ljudske življenjske snage, uredba za čiščenje telesa. Zelodec s priraščnim mu organskim aparatom, kakor črevesa, obisti, jetra, mehur itd. vodi odločno besedo v telesu in po tem, kako pretvarjajo hrano v krv, in ali počasi ali hitro poganjajo kri skozi naše žile, smo mi sami bolehní in počasni ali pa zdravi in živahni.

Lepota, mladostnost, živčna moč in sposobnost karakterizirajo zdrav hranilni aparat, kakor oslabeleost celega telesa, slaba polt, starostni izgled, nervoznost in pomanjkanje pogumnosti dajo zaščititi omajeno delovanje prebavnega aparata, katere okolnosti povzročijo večkratni glavobol, divjost, napihnjenost, obolenje od sečne kisline in hemeroide, slabotno in odebeljeno srce, zgage itd.

Vsled tega je osobito pri slabi prebavi, zaprtosti, pri počasnem delovanju čreves in napetosti telesa nič manj kot pri premalem obtoku krvi je priporočiti temeljito čiščenje, v katero svrhu so se naravna zdravljenja z zdravilnimi rastlinami povsod udomačila. Imamo mnogo družin, katere vsako leto napravijo takozvano poletno kuro, uporabljajoč zato na primer tako splošno znani Planinka čaj Bahovec, ki se proizvaja iz zdravilnih planinskih rastlin.

★

Komunistične demonstracije dne 1. majnika so vodili v Londonu otroci ter ženske, da bi bili kolovodje varni pred policijo.

DRUŠTVENE VESTI

Boj preklinjanju!

Nadškof v Turinu v Severni Italiji je odredil za mesto in vso nadškofijo pretekli teden kot čas, v katerem se ne sme preklinjati in se mora začeti energična borba zoper preklinjanje. Ne samo v Italiji se preklinja, marveč tudi v naših krajih. Z obžalovanjem moramo ugotoviti, da ta grda razvada od leta do leta narašča ter se strahotno razširja tudi med mladino in celo med otroci. Preklinja se ne samo v domačem jeziku, marveč jemljejo se kletvine in ostudne besede tudi iz drugih

jezikov. Kolne tisti, ki sebi ali drugim stvarem z besedami želi kaj hudega, kar se velikokrat godi z zlorabo svetih ali tudi hudobnih imen. Preklinjanje ni samo grešno, marveč tudi nesmiselno. Ali naj Bog, kojega Sin je kot Odrašenik sveta na križu molil za svoje sovražnike, nam nudi svojo pomoč, če svojim bližnjim kaj hudega želimo? Čemu torej preklinjati?!

V kletev kaj radi izbruhnejo ljudje, ki se ne znajo premagati; čim bolj so surovi, tem surovejše so njihove besede. Kdor pa se premagovati ne zna, ta v moralnem oziru ne stoji visoko. Kako malenkostni so povodi za kletev! Fant hoče nagloma obleči srajco ter zapazi, da je obrnjena narobe. Mesto da bi srajco mirno obrnil, pa robato zakolne. Drugi oblači čevlje, pri čemer

Najbolj pošten človek na svetu.

Po Ameriki slavijo najbolj poštenega človeka na celim svetu, kojega ime sicer ne pozna nikdo, a njegovi poštenosti se čudijo vsi. Ta poštenjak je avtomobilist, ki se je obsodil kar sam brez obtožbe. Policija v severnoamer. mestu New Jersey je prejela naslednje pisanje čudnega moža: »Včeraj pozno v noči sem križal z avtomobilom cesto Hudson Boulevard, če ravno je zahtevala signalna rdeča luč, da bi moral vozilo ustaviti. Imel sem silo in radi tega voza nisem ustavil. Vsled preko- račnja svarilnega signala me muči vest in

Januš Golec:

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih.

Veržejec je pil, da je ropotalo po njegovem vsled gostih besed osušenem grlu. Vsa prigovarjanja so bila zaman, da bi nadaljeval še ta večer s svojimi doživljaji. Obljubil je prihodnjič ono o prelevitvi iz veržejškega trobentarja v svinjskega pastirja in to baš radi tega, ker so pokazali tudi oni v jeruzalemskem taboru Kruce, da je ta madžarska svojat kvečjemu za svinjske stražarje in ne za vojake!

Drugi večer je omehčal Draška g. župnik s polno bučo iz Vidine kleti, da je opisal na dolgo in široko prvi pohod Veržejcev nad Kruce.

Krucevske krotitve se je udeležil tudi on Andrej Husijan, ki je zaključeval svoj doživljaj takole:

»Bak, vci so goreli, da so se dotikali plameni oblakov. Hauptman' je nekam odbrzel z ono že rajno vihro, ki bi mu naj bil za zeta. Mislil sem si: Draša, od vročine imaš tako posušeno grlo, da niti pljuvati

19. nadaljevanje.

ne moreš. Krucev ni, vse se je razbežalo in mar boš li podil ženske in deco?

Zavil sem s pogorišča proti grajski pristavi, kjer bo gotovo dobiti vsaj nekaj mokrega, za poplaknenje neznosne suše. Obsirna pristava je bila polna vsakojakega blaga, nikjer človeka — Vsi so se razbežali in poskrili iz bojazni, da bomo planili tudi na graščakovo imanje.

Konja sem privezal zunaj hleva in mu vrgel krme. Ni bilo težavno, poiskati klet. Ti sveta nebesa, na kako vino sem naletel! Točil in pil sem kar v temi. Rajski duh in blaženi okus sta me prepričala, da se bratim z že dolgo neokušeno kapljico. Kako dolgo in koliko sem si ga privoščil, ne vem. Ob izhodu iz pivnice sem otipal precej obilno leseno čutaro in v tej je bila — stara slivovka.

Na obilno vino še par potegljajev iz čutare in nisem znal v temi, kje in kam sem privezal konja ter kje bi naj bil doma. Po štirih sem se splazil do lesenih stopnic, ki so vodile navzgor na senik. Dvakrat sem omahnil s tretje stopnice nazaj na tla, v tretje pa prilezel na seno in sklenil, da se odpočijem. Tipal sem za ugodnim mestom, pa se mi je hotelo izmuzniti

se mu jermenček raztrga. Krepka kletv se izmota iz njegovih ust. Tretji se hoče umiti, pa mu milo odleti daleč pod postelj. Mesto da bi ga hitro spravil izpod postelje, mora prej parkrat zakleti. Neki mlad kmet je oral in med oranjem klel, da se je kadilo. Nekdo ga je opozoril, da je to s krščanskega stališča grešno. Pa je menil kmetič: »Saj ne mislim resno.« — »Potem pa si podoben psu, ki laja proti mesecu!«

Najhujše pa je to, da se kletev nekako podeduje od roda do roda: kakor starejše ptice pojejo, tako mladiče naučijo. In prav to je napotilo nekatere države, da so vpeljale kazni za javno preklinjanje. To je storila pred leti Anglija. Hrvatska vlada je pred svetovno vojno izdala naslednjo naredbo: »Grda navađa preklinjanja se je tudi med šolsko mladino razširila v strahotni meri. Opaža se, da ne samo odrasli, marveč tudi šolarji na javnih prostorih z brezobzirnostjo, ki spričuje mehanično navado, izgovarjajo med najbolj običajnim razgovorom kletvice, s katerimi preklinjajo Boga, svetnike, križ itd. Sveta dolžnost je ne samo posameznikov, marveč oblasti, zlasti pa tistih, ki nadzorujejo vzgojo mladine, porabiti vsa sredstva, da se iztrebi to zlo, ki je vsakemu pametnemu človeku in tudi narodu v sramoto. Zato se pozivajo občinski uradi in učitelji, da obračajo temu zlu posebno pažnjo, da poučijo mladino o ostudnosti te grehote ter vsak slučaj strogo kaznujejo.« Zelo pametna in umestna uredba, potrebna danes desetkrat bolj ko v prejšnji dobi, in sicer za Slovenijo ravno tako kakor za Hrvatsko in za druge pokrajine! Preklinjanje je sramota za izobražen narod. Naj se tega zavedajo pristojne oblasti, naj store svojo dolžnost vzgojitelji mladine, naj prosvetne organizacije priredijo križarsko vojno zoper preklinjanje!

*

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« vprizori na binkošti, dne 20. maja,

izpod šak človeško telo. Pograbil sem neznanca trdno za noge, da je veknil in mi celo zaupal, da je na pristavi za svinjskega pastirja. Ob pojavu tolovajev v Bakovcih je utekla grajska služinčad. Njemu so veleli na seno, da bi vsaj živino odvezal, če bi začelo goreti.

Razveselil sem se nedolžnega človeka. Na mojo lepo besedo je ostal na senu. Pojasnil sem mu, da sem se oglasil v grajski kleti s poštenim ter potrebnim namenom in ne kot ropar in požigalec! Beseda je dala besedo, čutara naju je tako zblížala, da sva v objemu trdno zaspala.

Pozno zjutraj me je vzdramilo glasno govorjenje. Omencal sem si oči, sedel ter čakal, da se mi je vrnil spomin. Spal sem na kozolcu, kjer je bilo shranjeno seno prav zgoraj, ob straneh so se sušili snopi. Polukal sem previdno skozi lino. Pod kozolcem je mrgolelo vražjih Krucev in služinčadi. Vsi so se drenjali krog mojega konja in bili mnenja, da mora tičati nekje blizu tudi njegov gospodar.

Pasje duše madžarske, kar vsuli so se proti onim stopnicam in vsak je skušal biti prvi na seniku. Samopomoč je bila na mestu. Če se ne ubranim, me bodo nataknili na kolec, da se bom vical pri živem

v svoji dvorani po večernicah ob treh popoldne materinski dan. Uljudno vabi vse svoje znanke in prijatelje od blizu in daleč, predvsem pa vse matere in druge, ki čutijo v svojih srcih globoko ljubezen in spoštovanje do matere in razumevanje neskaljenih, nedolžnih oči otrok, najljubših prijateljčkov samega Sinu božjega, naj ne zamude izredno lepe prireditve. Proslava je en sam slavospev dobrim našim materam, ki mora po pestrem in ljubkem programu vsakemu seči v srce. Je pa ta proslava dvodelna: proslava zemeljske matere, ki doseže svoj cilj v deklamacijah od najmanjših materinih ljubljencev, dalje v dveh prizorih p. Evstahija: »Potrpeti je treba z otroki« in »Pismo« ter materinskih pesmih, ki jih poje moški, mešani in ženski zbor. Proslava nebeške Matere pa pride po deklamacijah in prizoru, kjer Jezušček išče cvetk za svojo Mamičo, ljubko do izraza. Vkljub pestremu programu bo proslava kratka, pa ne zamudite!

Ormož. Prosvetno društvo od Sv. Tomaža vprizori na binkoštno nedeljo ob 16. uri v kletarski dvorani v Ormožu zanimivo Nušičovo igro »Gospa ministrovka« v 4 dejanjih. Na svidenje!

Vuhred. Malokdaj Vam imamo kaj poročati iz našega kraja, a še to so same žalostne vesti. — Tako Vam danes poročamo, da smo pokopali svojega dobrega župnika. Nad 23 let je bil med nami ter si s svojo dobrohotnostjo pridobil našo ljubezen. Že več let so razne bolezni mučile našega g. župnika, dne 7. maja pa je po hudi srčni napaki srčna kap mu pretrgala nit zemeljskega življenja. Pokopali smo ga v sredo križevega tedna. K pogrebu je prišlo deset duhovnikov in veliko ljudstva iz domače in tudi sosednjih župnij. V cerkvi so bile najprej molitve duhovnikov, potem sv. maša g. vuzeniškega dekana Hüttnerja in ganljiv govor g. brezniškega župnika o oblasti, ki jo je duhovnikom izročil Kristus. Na pokopališču so govorili gg. vuzeniški dekan, poslanec Pahernik in trgovec Minarik. Zapeli pa so v slovo: pred župniščem vuhredski, v

Velika Nedelja. Na pobudo Katoliške akcije priredi Bralno in izobraževalno društvo »Mira« v Veliki Nedelji na binkoštni ponedeljek dne 21. maja, ob treh popoldne, na grajskem dvorišču velik pevski koncert. Sodelujejo pevski zbori dekanijških župnij. K obilni udeležbi vabi: Bralno in izobraževalno društvo »Mira«.

Središče ob Dravi. Z veseljem smo pričakovali dneva, kdaj se nam Društveni dom zopet odpre. In dočakali smo, ker nam je banska uprava v Ljubljani pravila odobrila ter smo ustanovili društvo »Narodna prosveta«. Ponovno vabimo vse domačine in sosede, da v velikem številu pridno zahajajo k igram in predavanjem, ki se bodo izvajale na našem odru. Otvoritev Društvenega doma se vrši na binkošti, obenem združena s krasno igro »Črnošolec«, drama v petih dejanjih. Igra je vzeta iz kmečkega življenja in je pretresljive vsebine. Ker bo predstava dolgo trajala, se prične točno ob treh popoldne. Zato prosimo točne udeležbe. Med odmori bode igral tamburaški zbor. Predprodaja vstopnic je pri g. Jankotu Štamberger, na dan prireditve od 8. ure zjutraj naprej. Vstopnina znaša: sedež 5 Din, stojišča 3 Din. K obilni udeležbi vabi odbor. Bog živi!

cerkvi in na pokopališču pa ribniški pevec! Naj počiva v miru pri nas naš dobri gospod! — Za upravitelja naše župnije je imenovan g. marenberški dekan.

Vuhred. (Pokojnemu g. župniku Henrik Hrašovec v spomin!) Bil je najlepši spomladanski dan, v bujnem mesecu maju, a nad idiličnim Vuhredom ob šumeči Dravi je v sredo, dne 9. maja, plavala tuga in žalost: Vuhred se je za vedno poslavljal od svojega ljubljene g. župnika Henrika Hrašovec in moške Pohorci so jokali. 24 let župnikovanja tukaj bi poteklo letos dne 1. decembra, 50 let mine v jeseni, ko je bila postavljena planinska roža, gotoka župna cerkev tukaj, ne prve in ne druge obletnice mu ni bilo usojeno dočakati. Doma iz solčnih Slovenskih goric iz lepe Priekije, od Sv. Jurija ob Ščavnici, počiva sedaj ob vznožju zelenega Pohorja. Iz časa svojega službovanja se je rad spominjal Šoštanja in lepih Pernic. Počivaj v miru!

Marenberg. Pred kratkim se je zgodila v Zgornji Vižingli huda nesreča. Posestniški sin Ivan Kelenberger je nalagal steljo na voz,

telesu za požig in pokolj v Bakovcih. V vsej naglici sem zažgal za pastirjevo gorjačo in počakal pri odprtini, da sta se prikazali dve glavi. Zamahnil sem na moč — tresk! je odjeknilo z obeh betic — Čuti je bilo torkljanje po lesenih stopnicah in prilet cap — cap — na ilovnata tla — —

Spodnji so zagnali krike do Jezusa in Marije! V svesti sem si bil, da kar tako na naglo in praznih rok se me ne bo lotil nikdo več!

Ozrl sem se okrog po senu. Pogled mi je obvisel na trdo smrčečem pobratimu — svinjskem pastirju. Siromak pijani je bil na mah slečen in že tudi v preobleki veržejskega strelca. Pastirske cote sem zavlekel po sebi, si opasal kravji rog in prešinila me je še misel: Draša, sedaj in urno, sicer bo po tebi! V pastirskem capju sem se spustil med množico, ki je vpila vame: »Svinjar, koliko Veržejev je na seniku?«

Odrezal sem se, da samo eden s sabljo in puško!

Vsi so me imeli za pastirja. Nikdo mi ni sledil. Ustavil sem se pri svinjski ograji ter zatrobil v kravji rog. Svinje so se odzvale z glasnim buh — buh — in za menoj v krdelu na pašo.

radi tega pošiljam s čekom denarno kazen, katero bi bil moral plačati, če bi me bil opazil ter naznanil policist.

Današnja lahkovnost.

V ameriških Združenih državah je prerokoval 1. 1930 na podlagi zvezdoslovnih računov g. Viljem Fogaux, da bo oktobra omenjenega leta konec sveta, ker bo začela naša zemlja ob drugo zvezdo. Prerok je začel graditi veliko betonirano podzemljsko klet, v kateri je hotel oteti pred splošnim poginom vsaj nekaj ljudi. Od vsakega pribežnika je zahteval kot prispevek k zgradbi kleti 500 dolarjev in